

279.

Oświadczenie rządowe

z dnia 3 kwietnia 1929 roku

w sprawie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Międzynarodowego Protokołu, dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie 17 czerwca 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu postanowień Międzynarodowego Protokołu, dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie 17 czerwca 1925 r., dokument ratyfikacyjny powyższego protokołu w imieniu Polski złożony został w archiwach Rządu Francuskiego w dniu 4 lutego 1929 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

280.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 29 marca 1929 r.

o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy narzędzi mierniczych niektórych rodzajów przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. Obowiązku legalizowania przed przeznaczeniem do sprzedaży lub oddaniem do użytku podlegają nowe (nowowyrabiane) narzędzia miernicze wyrobu krajowego następujących rodzajów:

- 1) przymiary bławatne,
- 2) suwaki miernicze zwyczajne (do mierzenia średnic okrągłego materiału leśnego),
- 3) przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi i zwierząt,
- 4) przyrządy do pomiaru powierzchni skór,
- 5) pojemniki zwyczajne,
- 6) pojemniki dokładniejsze,
- 7) menzury zwyczajne (cylindry miernicze),
- 8) przyrządy do odmierzania płynów,
- 9) przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową,
- 10) posiadające oznaczenia miary (wzorcowane) bańki (konwie) do mleka,
- 11) odważniki użytkowe zwyczajne,
- 12) odważniki użytkowe dokładniejsze,
- 13) wagi dźwigniowe z wyjątkiem a) wag dostosowanych do celów, wymagających dokładności wyższej od przepisanej dla wag handlowych dokładniejszych, b) wag uchylnych do listów i chemikalijskich o udźwigu do 50 dkg. włącznie i c) wag automatycznych (przepływomierzy, np. typu „Chronos”, „Libra” i t. p.),
- 14) wagi sprężynowe pomostowe,
- 15) gazomierze do gazu sztucznego,
- 16) gęstościomierze zbożowe (przyrządy do mierzenia masy właściwej czyli gęstości zboża w stanie zsypanym),

- 17) liczniki energii elektrycznej,
- 18) transformatory miernicze.

§ 2. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do sprzedaży, przyczem do uzyskania legalizacji obowiązany jest wytwórca. Wypuszczenie takich narzędzi mierniczych z wytwórni przed zalegalizowaniem może nastąpić tylko za zezwoleniem władz legalizacyjnych. Sprzedawcom wyżej wskazanych narzędzi mierniczych wolno je przechowywać na sprzedaż i sprzedawać tylko z nie naruszoną cechą legalizacyjną, choćby taką, której ważność wygasła.

Jeżeli nabywcą liczników energii elektrycznej wyrabianych w kraju jest elektrownia uprawniona do legalizacji liczników energii elektrycznej, to liczniki te mogą być przez wytwórcę dostarczone elektrowni niezalegalizowane.

§ 3. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, wolno przechowywać na sprzedaż nielegalizowane, lecz tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661). Narzędzia te powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania legalizacji tych narzędzi obowiązany jest dostawca. Legalizacja wag fundamentowanych może być uzyskana zarówno przez dostawcę, jak i przez nabywcę wagi. W wypadku, gdy dostawca nie przyjmuje na siebie obowiązku uzyskania legalizacji wagi fundamentowanej, winien bezzwłocznie zawiadomić o tem właściwy okręgowy urząd miar, podając miejsce ustawienia wagi i dokładny adres nabywcy, a w razie zbrakowania wagi przy legalizacji pierwotnej obowiązany jest doprowadzić ją do stanu godnego legalizowania.

§ 4. Obowiązku legalizowania po naprawie, a przed oddaniem do użytku podlegają narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1-ym, oraz przepływomierze (wodomierze) wodociągowe. Do uzyskania legalizacji obowiązana jest osoba lub zakład, który dokonał naprawy.

§ 5. Obowiązkowi legalizowania przed oddaniem do sprzedaży względnie do użytku podlegają również narzędzia miernicze rodzajów wymienionych w § 1-ym, sprowadzone z zagranicy przez sprzedawców i pośredników w sprzedaży tych narzędzi.

§ 6. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zgłoszone przez importera do legalizacji w ciągu 14 dni od dnia otrzymania ich z zagranicy i mogą być oddane do sprzedaży dopiero po ich zalegalizowaniu. Przechowywać na sprzedaż i sprzedawać takie narzędzia miernicze wolno tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby taką, której ważność wygasła.

Jeżeli importerem narzędzi mierniczych jest przedstawiciel w Polsce tej fabryki zagranicznej, która te narzędzia wyrabia, to zamiast wyżej wymienionego 14-dniowego terminu przysługuje mu termin sześciotygodniowy; jeżeli jednak dana fabryka zagraniczna posiada w Polsce więcej niż jednego przedstawiciela, to prawo korzystania z ulgowego terminu przysługuje tylko jednemu z nich.

§ 7. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania ich legalizacji obowiązany jest dostawca (importer). Przechowywać na sprzedaż takie narzędzia miernicze wolno tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661).

§ 8. Przepływomierze (wodomierze) wodociągowe wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać bez ich legalizacji, lecz tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661).

§ 9. Termometry wyrabiane w kraju oraz sprowadzane z zagranicy wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać nielegalizowane, lecz tylko takie, które wzorcowane są w legalnej jednostce temperatury (art. 7 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r.—Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661), t. j. posiadają tylko skalę stusopniową (Celsjusza).

§ 10. Od obowiązku, ustalonego w §§ 1 i 5 niniejszego rozporządzenia, mogą być zwolnione narzędzia miernicze, rodzajów wymienionych w § 1-ym, których wygląd zewnętrzny wyróżnia się dostatecznie od narzędzi mierniczych powszechnie stosowanych w obrocie publicznym, lub takie narzędzia miernicze nieodpowiadające ściśle przepisom o warunkach legalizowania, których przeznaczenie umożliwia zwolnienie tych narzędzi od ich legalizowania. Zwolnienia takie mogą być uzależnione od wypełnienia pewnych warunków.

§ 11. Liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdowały się na składzie

u sprzedawców tych przyrządów, mogą być przechowywane na sprzedaż i sprzedawane bez uprzedniej legalizacji do dnia 1 lipca 1929 r., o ile są legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem postanowień w §§ 5 — 7, które wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia, i postanowień § 9-go, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 roku.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

281.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 kwietnia 1929 r.

o przeniesieniu siedziby wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Aleksandrowie Kujawskim z Nieszawy do Aleksandrowa Kujawskiego.

Na podstawie art. 270 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Aleksandrowie Kujawskim z Nieszawy do Aleksandrowa Kujawskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

282.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1929 r.

o lichwie pieniężnej.

Na podstawie §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r., dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi, obowiązane są sporządzać na 31 marca, 30 czerwca, 30 września i 31 grudnia każdego roku, wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj;